

1253

Nr.
van het arrest

Nr. 665 P 96
van het parket

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen,
10e kamer,
recht doende in Correctionele zaken,
verleent het volgende arrest :

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen :

1.
gemeentearbeider
geboren te op
wonende te , thans
Belgische

beklaagde

2.
elektrisch lasser
geboren te op
wonende te , thans
Belg

beklaagde

beklaagd van :

te

de eerste en de tweede

Bij inbreuk op art. 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij art. 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970,

-zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, op het onroerend goed gelegen te , gekadastréerd als , met een

oppervlakte van 1.211 m2, eigendom

op

en

op

de hierna vermeld werken in art. 44 omschreven, tussen 1 februari 1980 en 1 februari 1981 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 26 september 1994 te

hebben in stand gehouden, namelijk een woonhuis (7,35m x 11,35m) met verdieping en garage (4,6m x 6,6m) en 2 bergingen 2,25m x 2,3m en 4,2m x 2,2m, een afdak 3,75m x 1,3m en een terras 4,45m x 4,25m te hebben opgericht.

Gelet op de bewijzen van overschrijving van de dagvaardingen in de registers van het tweede hypotheekkantoor te op 15 november 1995 en 17 januari 1996, respectievelijk

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op
- 7 mei 1996 door BEKLAAGDEN tegen al de beschikkingen

- 7 mei 1996 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 3 rechters op 22 april 1996 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, 2de bis kamer, dewelke als volgt heeft beslist :

VEROORDI

ieder tot betaling van een geldboete van honderd frank, vermeerderd met 1490 decimes en elk gebracht op vijftienduizend frank.

Verplicht iedere veroordeelde tot betaling van:

-een bijdrage van tien frank, vermeerderd met 1990 decimes en gebracht op tweeduizend frank,

-een vergoeding van duizend frank ingevolge artikel 91 van het Tarief in Strafzaken, gewijzigd door het KB van 23 december 1993,

-de helft van de kosten van het geding, in totaal belopende 4.195,-frank.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten kunnen worden vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijk bepaalde termijn, op één maand elk.

Beveelt dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen hersteld worden binnen een termijn van één jaar vanaf datum van huidige vonnis.

Zegt dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien;

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoep van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn tot betaling van een dwangsom van duizend frank per dag vertraging bij de herstelwerken.

Beklaagden worden vertegenwoordigd door Mr
beiden advocaat bij de balie van

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord beklaagden en in hun
middelen van verdediging ontwikkeld door mr. en
advocaten bij de balie te

Gelet op het bestreden vonnis van de correctionele rechtbank te
ANTWERPEN d.d. 22 april 1996;

Overwegende dat dit Hof de behandeling van de zaak ter terechtzitting
van 10 april 2002 ab initio heeft hernomen wegens de gewijzigde
samenstelling van de zetel;

Overwegende dat de naar vorm en termijn regelmatig ingestelde hogere
beroepen van beklaagden en het Openbaar Ministerie ontvankelijk zijn;

* * *

1. Overwegende dat de omschrijving van de tenlastelegging dient
aangevuld te worden met:

de feiten strafbaar gesteld zijnde door de artikelen :
44, 64, 65 en 69 van de toenmalige wet van 29.3.1962,
houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw,
42, 66, 68 en 72 van het toenmalige decreet van de Vlaamse Raad van
22.10.1996 tot coördinatie van de wet van 29.3.1962,
vanaf 1 mei 2000 en thans strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146,
147, 149, 150, 151, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 van het Decreet
van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd door de artikelen
16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26.4.2000 (B.S.
29.4.2000);

Overwegende dat beklaagden, vertegenwoordigd zijnde, ter
terechtzing van dit Hof d.d. 10 april 2002 in kennis werden gesteld
van deze actualisatie zodat zij zich met kennis van zaken hebben kunnen
verdedigen;

Overwegende dat door de aangebrachte actualisering der tenlastelegging
de feiten die er op betrekking hebben en die het voorwerp uitmaken van
de ingestelde vervolgingen niet gewijzigd worden;

2. Overwegende dat de feiten der tenlastelegging, voor zover zij bewezen zouden zijn, in hoofde van beklaagden de uiting zijn van eenzelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering begint te lopen vanaf het laatste feit, nl. 26 september 1994;

Overwegende dat de verjaring van de strafvordering rechtsgeldig werd gestuit door de vordering van het Openbaar Ministerie ter terechtzitting van dit Hof d.d. 10 november 1998;

3. Overwegende dat door de elementen van het strafdossier die aan de beoordeling van het Hof voorliggen, en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan, de schuld van beklaagden aan de feiten van de tenlastelegging, zoals geactualiseerd, bewezen is gebleven;

Overwegende dat beide beklaagden zelf de gewraakte constructies (lieten) oprichten;

Dat een normaal voorzichtig en vooruitziend persoon in dezelfde omstandigheden zich informeerde omtrent de stedenbouwkundige voorschriften

Straftoemeting

Overwegende dat de bewezen verklaarde feiten, zoals geactualiseerd, zich in hoofde van beklaagden vermengen als zijnde gepleegd met eenzelfde misdadig opzet;

Overwegende dat beklaagden ter terechtzitting van 10 april 2002 om het voordeel van de opschorting verzochten;

Overwegende dat beklaagden vroeger nog geen enkele veroordeling opliepen tot een criminele straf en, op het ogenblik van het plegen van de feiten, nog geen definitieve veroordeling tot een hoofdgevangenisstraf van zes maanden en de feiten niet van aard schijnen te zijn dat ze moeten gestraft worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan 5 jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf;

Dat het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen is, gelet op het straffeloos gerechtelijk verleden van beklaagden, zodat de hoop gewettigd is dat deze niet zullen hervallen en deze maatregel van aard is om de sociale integratie niet in het gedrang te brengen;

Overwegende dat het past om de termijn gedurende dewelke de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt gelast, te bepalen op drie jaar ;

Overwegende dat beklaagden dienen verplicht te worden tot betaling van een vergoeding van 25 euro, in toepassing van art. 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001;

Overwegende dat het Hof de beoordeling van de herstellvordering afsplitst van deze op louter strafrechtelijk gebied;

OM DIE REDENEN,

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak opzichts beide beklaagden,

Gelet op de artikelen :

2, 11 tot 14, 16, 24, 31 tot 37 en 41 wet 15 juni 1935,
162, 185, 190, 194, 210, 211 wetboek strafvordering,
21 tot 26 wet 17 april 1878, gewijzigd door de wetten van 30 mei 1961,
24 december 1993, 10 juni 1998 en 11 december 1998;
91 K.B. 28.12.1950, gewijzigd bij K.B. van 23.12.1993 en K.B.
11.12.2001;
1, 2, 3, 7, 65, 66 strafwetboek,
1, 3 en 6 wet 29.6.1964, wet 10.2.1994 en wet 22.3.1999;
2, 3 en 4 wet 26 juni 2000;
44, 64, 69 van de toenmalige wet van 29.3.1962,
houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw,
42, 66, 72 van het toenmalige decreet van de Vlaamse Raad van 22.10.1996
tot coördinatie van de wet van 29.3.1962,
thans strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146, 147, 149, 160, 161,
171, 197, 198 en 204 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei
1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni
1999), zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet
van de Vlaamse Raad van 26.4.2000 (B.S. 29.4.2000);

Ontvangt de hogere beroepen van beklaagden en het Openbaar
Ministerie;

Zegt voor recht dat de zaak ter terechtzitting van dit Hof d.d. 10 april
2002 ab initio werd hernomen wegens de gewijzigde samenstelling van
de zetel;

Stelt vast dat wat de strafbaarstelling van de tenlastelegging betreft, deze
geactualiseerd worden zoals voormeld;

Verklaart beklaagden schuldig aan de feiten van de tenlastelegging, zoals geactualiseerd;

Verleent aan beklaagden wegens de bewezen feiten het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden;

Legt aan voornoemde beklaagden elk een vergoeding op van 25 euro;

Zegt dat de beoordeling van de herstellvordering thans wordt afgesplitst teneinde op een later tijdstip beoordeeld te worden;

Houdt de beslissing nopens de kosten aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de
TIENDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN op
18 SEPTEMBER 2002.

Waar aanwezig waren :

Voorzitter;
Raadsheer,
plaatsvervangend Raadsheer,
Advocaat-generaal,
Griffier.